

Tarih: 26-08-2022

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ
عَذَابِي أَشَدُّ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَنْ أَبْلَى بَلَاءً فَذَكَرَهُ فَقَدْ شَكَرَهُ، وَإِنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ

NİMETLERE ŞÜKÜR

Muhterem Mü'minler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “**Hani rabbiniz, ‘Eğer şükrederseniz size (nimetimi) daha çok vereceğim, nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım pek şiddetlidir!’ diye bildirmişti.**”¹ Okuduğum hadiste ise Hz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur; “**Bir kimseye bir nimet verilir de onu (hayırla yâd ederek) dile getirirse, onun şükürünü yerine getirmiş olur. Eğer onu (kimseye söyleyerek) gizlerse ona nankörlük etmiş olur.**”²

Aziz Mü'minler!

Şükür, yapılan iyiliği bilmek, iyilik edeni iyiliğiyle övmek, minnettarlık demektir. Yüce Rabbimiz, kâinatı başıboş bir şekilde yaratmamış, her varlığı bir gaye ve hikmete binaen yaratmıştır. Yaratılmışların en şerefli olan insanın da yaratılış amacı Allah’a kulluktur. Bu kulluğun en güzel şekilde yerine getirilişi de Allah Teala’nın ihsanı olan nimetlerine şükretmekle olur. Zira şükür, Allah’ın ikramı olan nimetlerin kadrini bilmektir. Şükür, yapılan iyiliğe kör ve sağır kesilmemektir. Şükür, aslında bir kulluk bilinci, bir yaşama biçimidir. Kur’ân’ın ifadesiyle Allah’a kul oluşun bir gereğidir.³ Güzel isimlerinden biri de “Şekûr” olan, yani kendisine yapılan şükranları kabul eden Allah Teâlâ, insanın kendisine şükretmesini, nankörlük yapmamasını istemektedir.⁴ Ayrıca, yapılan şükür karşılıksız bırakmamakta, şükre karşı daha fazlasını lütfetmektedir.⁵

Allah Teâlâ’nın bize kullarına en büyük nimeti hiç şüphesiz, yüce dinimiz İslâm’dır. Bu nimet, âhîret hayatının ebedî nimetlerine kavuşmanın da yoludur. Rabbimizin düşünmek üzere ve anlamak için akıl, görmek için göz, işitmek için kulak ihsan etmesi hep

birer nimettir. Nitekim yüce Allah Kur’ân’da; “**Sizi kulaklar, gözler ve akıllarla donatan O’dur. Ne de az şükrediyorsunuz! Sizi yeryüzünde yaratıp yayan da O’dur. Nihayet O’nun huzurunda toplanacaksınız.**”⁶ buyurmaktadır.

Aziz Kardeşlerim!

Gözümüzü çevirdiğimiz her yerde Allah’ın nimetlerini görüyoruz. Her lokmada O’nun ikramlarını tadıyoruz. Her nefeste O’nun bize bağışladığı hayatı yaşıyoruz. Biliyoruz ki bütün bunlar biz insanlar için yaratılmış nimetlerdir. Bir an için duralım ve düşünelim! Hangimiz bu nimetlere ulaşmak için çaba gösterdi? Ya da hangimiz bunları elde etmek için bir ücret ödedi de bunlara sahip oldu. Bu nimetlerin her biri ile nasıl bulduğumuzun muhasebesini yapalım. Bu nimetleri bize ikram edeni unutmamalı ve O’na karşı şükran vazifemizi yerine getirelim.

Şükür dille, kalbe ve bedenle yapılır. Dilimizin şükürü, Allah’ı zikredip anmaktır. Kalbimizin şükürü, kin, nefret gibi kötü duygulardan uzak durmaktır. Zihnimizin şükürü Allah’ın yüceliğini tefekkür ve tezekkürdür. Bedenimizin şükürü, her daim Allah rızası doğrultusunda yaşamak ve ibadetlerimizi eda etmektir. Malımızın şükürü, sadaka ve zekât vererek ihtiyaç sahiplerine infakta bulunmaktır. İlmimizin şükürü, öğrenci yetiştirerek, ardımızda kalıcı eserler bırakarak insanlığa faydalı olmaktır.

Değerli Mü'minler!

Rabbimizin bizlere ihsan ettiği nimetleri görmezden gelmek, kulluk bilinci ve mümin ahlakı ile bağdaşmaz. Öyleyse, zihnimizi, kalbimizi, dilimizi, bedenimizi şükür nimetinden mahrum bırakmayalım. Ömrümüzün bereketlenmesi ve nimetlerimizin artması için yüce Allah’a her daim şükredelim.

Hutbemi Hz. Peygamber’in (s.a.s) bu husuta yaptığı dua ile bitirmek istiyorum: “**Allah’ım! Seni anıp zikretmek, nimetlerine şükretmek, sana en güzel şekilde kulluk etmek için bana yardım eyle!**”⁷

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ İbrahim, 14/7.

² Ebû Dâvûd, “Edeb” 12 (No.4814).

³ Bakara, 2/172.

⁴ Bakara, 2/152.

⁵ Neml, 27/40.

⁶ Mü’minûn, 23/78-79.

⁷ Ebû Dâvûd, “Fedâi’l-Kur’ân”, 359 (No.1522).